

afseende, de förtjena. *En b. bedömare. Om du vill vara b., så måste du medgifva, att . . .* — *Syn.* Opartistk, Rättvis, Resonabel. — *b)* Måttlig i sina fordringar, medgörlig, som låter pruta med sig, säljer till godt pris. *B. emot alla. B. att handla med.* — *Syn.* Resonabel, Medgörlig, Facil. — *2)* (om sak) *a)* Ej för högt tilltagen. Brukas i denna mening endast om pris och värden. *B-t pris, köp. Jag bor för b. hyra. Få b-a villkor för ett arrende. B-t arrende.* — *Syn.* Skälig, Måttlig, Lindrig, God. — *b)* Öfverensstämmande med rättvisans fordringar; svarande mot förtjenst. *Min begäran är b. Han har för sin uppfinning erhållit b-a loford.* — *Syn.* Rättvis, Skälig, Förtjent.

BILLIGA, v. a. 1. Finna billig, skälig, gilla. *B. någons önsknningar, skäl, omdöme, mening, åsigt.* Ordet brukas endast, då det kan utväsas med: finna billig (i bem. 2, b). — *Syn.* Se *Gilla*.

BILLIGANDE, n. 4. Handlingen, då man billigar. **BILLIGHET**, f. 5. Egenskapen att vara billig. 1) *a)* Opartistiskt bedömande. *Visa b. emot olika tänkande.* — *Syn.* Opartistiskt, Ovåld, Rättvisa. — *b)* Måttlighet i fordringar. *Jag kan ej annat än berömma denne köpman för hans b.* — *Syn.* Medgörlighet. — *2)* *a)* Måttlighet i pris. *Varans, hyrans, arrendets b. Prisets b.* — *Syn.* Lindrighet. — *b)* Öfverensstämmelse med rättvisans fordringar; motsvarighet emot förtjenst. *B-en af dessa fordringar måste erkännas. Handla efter rätt och b. B-en af det beröm, han erhållit, är obestriddigt.* — *Syn.* Rättvisa, Rättmätighet.

BILLIGHETSKÄNSLA, f. 1. sing. Inre känsla, hos en människa, af rätt och billighet.

BILLIGT, BILLIGTVIS, adv. På ett billigt sätt, med billighet.

BILLION, -- öm, m. Tusen gånger tusen miljoner.

BIL- OCH BORDFÄRDIG, a. 2. (sjöt.) Säges om ett fartyg, då det är färdigbygdt och mastadt, färdigt att löpa af stapeln.

BILTOG, a. 2. Förklarad i akt, fridlös. Ordet förekommer mest i nordens äldre historia samt i lagspråket, stundom äfven i högtidigare och poetisk stil.

BILTOGHET, f. 3. Omständigheten att vara biltoget.

BILUS, f. 2. pl. — *löss.* Ett slags insekt, som är mycket skadlig för bin. *Acarus Gymnopteronum.*

BILÄGER, n. 5. (det tyska *Beilager*) Bröllop. Brukas blott i fråga om furstliga personer. *Fira silt b.*

BILÄGGA, v. a. 2. (böjes som *Lägga*) 1) Till något hufvudsakligt bifoga något annat såsom bihang, för att tjena till bekräftelse, bevis, stöd, upplysning, exempel. Brukas i fråga om hvarje-handa skrifter, såsom inlagor, ansökningar, rättegångshandlingar, litterära afhandlingar, böcker, skrifter. *Jfr. Bilaga. Han har vid sin inlaga bilagt tvenne attester.* — *Syn.* Bifoga, Låta åtfölja. — *2)* (fig.; egentl.: lägga åsido) Genom bemedling verka derhän, att tvist, strid o. s. v. emellan personer upphöra. *B. en tvist, en tråta, en strid, en rättegångssak, o. s. v. Han bilade deras tvist. tvisten emellan dem.*

BILÄGGANDE, n. 4. Handlingen, då man bilägger. 1) *B. af bevis, af upplysande dokumenter, o. s. v. — b)* *B. af en tvist. Processens b. mellan N. och Z.*

BILÄGGARE, m. 5. (föga brukl.) En, som bilägger tvist, strid, o. s. v.

BILÄGGNING, f. 2. Se *Biläggande*.

BILÄGGNINGSKARTA, f. 1. Charta sigillata eller stämplat papper i litet format, som biläggas en handling. Kallas så till skilnad ifrån det stämplade papper i helt ark, hvarpå sjelfva handlingen skrives.

BILÄNDER, n. 5. pl. Landskaper eller stater, som äro förenade med ett rike eller en stat, under en och samma regering, men hafva annan författning än hufvudlandet. *Österriska monarkiens b.* Någon gång finner man äfven i sing. *Biland. Jfr. Lydländer.*

BILÖPARE, m. 5. En, som löper med hemliga uppgifter, personer emellan, utan att desse veta af hvarandra.

BIMASK, m. 2. 1) Larven till ett bi. — 2) (kollektivt) Samteliga bilarverna i en kupa.

BIMODER, f. 2. pl. — *mödrar.* Vise i en bikupa, eller det bi, som ensamt är hona och lägger alla äggen i kupan.

BIMÅNE, m. 2. pl. — *månar.* Se *Vädermåne*.

BINÄMN, n. 5. Särskilt namn på person eller benämning på en sak, som tillägges det egentliga och rätta, hämtadt af någon dess utmärkande egenskap eller någon märklig händelse, och begagnadt dels för bättre särskiljande, dels för att hedra, dels äfven på spe. — *Syn.* Epithet, Hedersnamn, Öknamn; (i gamla tider) Skiljenamn, Kännenamn, Vedernamn.

BIND, n. 5. (bokb.) 1) På ryggen af en bok befintlig snodd, som fasthåller arken vid hvarandra. — 2) (kollektivt) Samteliga dessa snodder på en bok.

BINDA, f. 1. (bot.) 1) En årlig växt, hvilken förekommer allmänt på åkrar och andra odlade ställen. *Polygonum Convolvulus.* — 2) En art af växtsläktet *Convolvulus*. Kallas äfv. *Vinda*.

BINDA, f. 1. (kir.) Smal halsduk, till omknytning öfver sär.

BINDA, f. 1. sing. (mineral.) En af hornblend och granit i fullkomligaste blandning bestående stenart. Olika arter deraf äro: Grönsten, Jernbinda, Grönbinda och Svartbinda.

BINDA, v. a. 5. Ind. pres. sing. *Binder*; pl. *Binda*. Imperf. sing. *Band* (mindre riktigt *Bandt*); pl. *Bundo*. Imper. sing. *Bind*; pl. *Binden*. Sup. *Bundit*. Part. akt. *Bindande*; part. pass. *Bunden*. 1) *a)* Medelst band, rep, tåg, rem, kedja o. s. v. fästa vid ett ställe. *B. en oxe vid en gärdsgård. B. hästen med grimskafet vid grinden. Röfrarne bunda honom vid ett träd. B. en hund vid kofan. B. (fasta) en båt vid bryggan, vid ett träd. B. någon på en häst, under en bjelke. B. ens händer bakpå ryggen. B. fäst, upp, vid, se Fastbinda, &c. — Syn. Fastbinda. — b)* Med rep, tåg o. s. v. så hårdt omknyta någons lemmar, att han ej kan göra bruk af dem. *B. någon med rep. B. någon till händer och fötter. B. en vansinnig. Basta och b., se Basta. — c)* Med band, rep, tåg o. d. hopfästa, hopsätta, hofoga. *B. händer och fötter på en fånge. B. hår till en peruk. B. borst till borstar. B. en bok, sammanhäfta de till ett tryckt eller skrifvet verk hörande ark, så att deraf blifver en bok. (Fig.) B. händerna på någon, nödga till oversamhet i någon viss sak. Hafsra händerna bundna, vara hindrad att handla, verka fritt i en sak. Frukthan band min tunga, jag tordes ej tala af frukthan. Denna systla binder för mycket, lemnar alltför liten ledighet. — d)* Sins emellan hopfästa, hopsätta, hofoga särskilta, likartade föremål